

– Да разбирам, че пословичният ти работохолизъм, тук, в Берлин, е в стихията си?

– Бих прибавил и най-мотивиран. Ти знаещ, че човек е щастлив, когато има усещането, че допринася нещо с работата си, когато отстоява кауза, с която е полезен. Засега Берлин предоставя такива условия.

– Ето какво пише твоята дипломантка Гюлсюм Ъшлак от Берлин за работата ти в Института по туркология към Свободния университет в Берлин:

„Още на първата ни среща бях изненадана и впечатлена – проф. Кючуков беше на „ти“ с целия лингвистичен материал на Институтската библиотека, в отдела Туркология. Всеки път носеше купища нови материали и от Националната библиотека в Берлин, а и от София. Май не познава думата бездействие!

От април миналата година група студенти посещавахме негов семинар на тема “Обща лингвистика и турска диалектология”. Видяхме, че не жали време и сили, че е готов винаги да даде допълнителни консултации. Имахме „картблани”, да му се обаждаме по всяко време, когато работим по проектите си.

За отбелязване е и неговата социална ангажираност тук, в Берлин, конкретната му помощ към хилядите емигранти. Благодарение на него се провежда за първи път курс за обучение на немски език за новодошлите от България.

И е странно как винаги има време и за своята научно-изследователска работа – участия в научни конференции из цяла Европа, статии, лекции в Университета. Това може да постигне човек, убеден в светла кауза!”

– Споменаваме няколко пъти думата кауза, неслучайно с нея започва и едно писмо, което трябва да бъде цитираме дословно. Изпраща го уважаваният силистренец, дългогодишният началник на Регионалния инспекторат по образованието Красимир Коев:

„Образованието на ромите – за Христо Кючуков това не е само професия, това е кауза, която той отстоява всеотдайно, искрено, упорито, с много обич. Той не е просто учител, възпитател – той е водач в дългото пътуване на младите хора през науката и